

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

70) I Forslagets 1ste Linie ændres Ordene „3die og 4de“ til: „3die—5te“.

Efter Forslagets 8de Linie indføres:

„I Ankesager kan Landsrettens Præsident beskikke den Sagfører, der som beskikket Sagfører har udført Sagen i 1ste Instans, saafremt han er mødeberettiget ved Landsretten.“

ad Forslag til § 415.

Af *Mindretallet under Nr. 2*:

71) Forslaget udgaar.

ad Forslag til § 448 d.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

72) I Slutningen af Forslaget tilføjes:
„Som nyt 4de Stykke indføres:

„Endvidere kan Ægteskabssag anlægges her i Landet, naar Sagsøgeren paa den Tid, Sagen rejses, har dansk Indfødsret og Bopæl her, eller naar Sagsøgeren ved Ægteskabets Indgaaelse havde dansk Indfødsret og paa den Tid, Sagen rejses, har Bopæl her, medens det ikke vides, hvor Sagsøgte er.“

Dette Forslag og Forslag Nr 91 er begrundede i de samme Hensyn, som har ført til Bestemmelserne i § 735, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 67, og i Lovforslaget ad § 332, nyt 3die Stykke, og er tiltraadt af det staaende Retsplejeudvalg, Vestre Landsret og et Mindretal indenfor Østre Landsret, deriblandt denne Rets Præsident.

Følge af Nr. 2.

Ifølge den tidligere Indfødsretslov Nr. 42 af 19. Marts 1898 § 6 mistede en dansk Kvinde sin Indfødsret ved Ægteskab med en Mand, der ikke har dansk Indfødsret. Ifølge den nugældende Indfødsretslov Nr. 123 af 18. April 1925 § 5 vil en dansk Kvinde derimod som Regel bevare sin Indfødsret, selv om hun gifter sig med en fremmed Statsborger, naar hun forbliver boende her i Landet. Ifølge Lovens § 6 er der endvidere hjemlet Kvinder, der ifølge § 5 i Loven af 1898 har mistet deres danske Indfødsret, Adgang til at generhverve denne, ligesom der undertiden ved de aarlige Naturalisationslove gives Indfødsret til gifte Kvinder, der tidligere har haft dansk Indfødsret, men ved Indgaaelse af Ægteskab og Bortflytning fra Landet har mistet denne.

I saadanne Tilfælde, hvor en dansk Kvinde ønsker at anlægge Ægteskabssag, bør der efter Justitsministeriets Formening være Adgang for hende til at anlægge Sagen her i Landet, naar hun har Bopæl her, og til en saadan Regel har der ogsaa i Praksis vist sig nogen Trang.

Naar en her bosat Kvinde tidligere har haft dansk Indfødsret, men ved Ægteskab har mistet denne og ikke senere har generhvervet den, og det ikke vides, hvor hendes Ægtefælle opholder sig, vil det ofte virke unødigt haardt, at hun ikke kan anlægge Ægteskabssag her i Landet, idet det i saadanne Tilfælde praktisk set er umuligt for hende at finde et Værneting, hvor Ægteskabssagen kan procederes, og man foreslaar derfor, at der ogsaa i disse Tilfælde skabes Hjemmel herfor, hvilken Hjemmel ligeledes har været savnet i Praksis.